निष्क्रमणा (wie eben) n. das Hinausgehen, Weggehen Kitt. Ça. 1, 8, 25. 9, 4, 34. 10, 1, 16. विल ि R. 4, 52 in der Unterschr. इत: 5, 38, 10. गृ-क्रात् Рамат. 37, 23. 213, 5. सिक्यइतिर्गुक्यां प्रविष्टा न च निःक्रामणं (sic!) गता 193, 9. गो Verz. d. B. H. 142, 3 v. u. der erste Ausgang mit einem Kinde (im 4ten Monate nach der Geburt): चतुर्धे मासि कर्तव्यं शिशार्निष्क्रमणं गृक्त् M. 2, 34. Verz. d. B. H. No. 1031. Verz. d. Oxf. H. 86, 5, 5. — Vgl. डॉर्नि, नैष्क्रमण.

निष्क्रमणिका (vom vorherg.) die Cerimonie des ersten Ausgangs mit dem Kinde im vierten Monat Pin, Gnn. 1.17.

निष्क्रमणित (wie eben) adj. wohl von einem Kinde, an dem die Cerimonie des ersten Ausgangs im 4ten Monat nach der Geburt vollzogen ist, gana तार्कादि zu P. 5,2,36.

निष्क्रप (von क्री mit निस्) m. Loskauf, Auslösung: Ersatz, Lohn H. 362. Kaug. 111. 127. M. 9, 46. Jáén. 2, 182. MBB. 3, 13298. 13, 2678. 14, 2653. 2665. Habiv. 7166. 7242. 7697. fg. 7788. R. 1, 13, 51. Маккн. 60, 8. 87, 7. Ragh. 2, 55. 5, 22. 13, 55. Kathás. 24, 172. Rága-Tar. 4, 257. Márk. P. 15, 87. Çiç. 1, 50. neutr.: द्तिणा चात्र देया वै निष्क्रपं च (निष्क्रपं च) सुवर्णाकम् ॥ MBB. 18, 306. Nach Vaié. beim Schol. zu Çiç. 1, 50 = बुहियोग, सामर्थ्य und निर्मित (in der 1sten und letzten Bed. offenbar eine Verwechselung mit निष्क्रम).

निष्क्रिया (wie eben) 1) adj. loskaufend, auslösend: म्रात्म ° ÇAT. BR. 11,7,4,2. ÇARKU. BR. 10,3. पुरुष ° TS. 6,1,44,6.—2) n. das Loskaufen, Auslösen Makku. 50,11. Lösegeld: ते प्रस्तर सुचा निष्क्रयामपश्यनस्वरू यूपस्य TS. 6,3,4,9.

निःक्रामण Pankar. 193,9 feblerhaft für निष्क्रमण.

निष्क्रिय (निस् + क्रिया) adj. 1) unthätig Çvetaçv. Up. 6, 12. 19. Åтмор. in Ind. St. 2,57. Kap. 1,49. Bhág. P. 3,12,4.43. Kam. Nitis. 9,79.
Bhásháp. 85. শ্বনি o MBu. 13,311. — 2) die religiösen Cerimonien nicht
erfüllend, wobei die religiösen Cerimonien nicht beobachtet werden M.
11,18. MBu. 3,13037. 12,4879. R. Goar. 2,49,26. लोज Hariv. 11194.
শ্বমিকার MBu. 12,10767. क्वोंपि Hariv. 11134.

निष्क्रियता (von निष्क्रिय) f. Unthätigkeit, Fahrlässigkeit: धर्मनिष्क्रि-यतालस्यम MBB. 3, 17879.

নিজিম্মানেনা (von নিজিম্ম + ম্বান্মন্) f. Unthätigkeit, Fautheit M. 10,58 = MBB. 13,2603. Nach Kull. = विक्तिताननुष्ठातृत Pflichtver-

निष्क्रीति (von क्री mit निम्) f. Loskauf Çat. Br. 11, 1, 8, 6.

निष्क्रीध (निस् + क्रीध) adj. nicht böse auf (gen.) Çik. 112, 9, v. l.; hier mit Visarga.

निष्त्तारा (निस् + त्तारा) adj. frei von (den 10) moralischen Gebrechen Vjutp. 33 (नि:त्तारा). Burn. Lot. de la b. l. 443.

निष्क्रोशलेश (निस् + क्राश - लेश) adj. auch nicht vom geringsten Leiden geplagt, vollkommen glücklich: मनस् Вилита. Suppl. 4 (mit Visarga).

নিজ্জায় (von ক্লয়্ mit নিম্) m. Decoct, Brithe, Suppe H. 413. Suga. 1,163,5. 164,1. বানকী । ছাটিও 369. 13.

निष्टकान् oder eat adj. f. ई in der Stelle: द्वासीं निष्टकारीमिट्क AV. 5,22,6. Allem Anschein nach von तक् mit निम्; viell. entlaufend. निष्टपन (von तप् mit निस्) n. das Verbrennen Hiouen-theang I, 342, N. 2 (vgl. den Ind.).

निष्टकों adj. was sich aufdrehen —, auflösen lässt: निष्टकों बद्याति प्रज्ञानां प्रज्ञानाय TS. 6,1,2,2. Kith. 24,5. निष्टकों चिन्नीत पश्काम: Schol. bei Gold. Min. 105, a. Wird von कर्त् (vgl. तंकु Spindel) abgeleitet (!) Kår. zu P. 3, 1, 123. Weber vergleicht torquere mit तर्क.

निष्टवैश्य (नि॰? + वै) m. N. pr. eines Mannes Riga-Tab. 8, 1307.

निष्टानक (von स्तन् mit निम्) 1) m. Gedröhne, Gemurmel: म्रामीजि-ष्टानका चोरा निर्धातम् मङ्गनभूत् MBH. 2, 2693. निष्टानकम् मुमलास्तव सैन्यस्य चाभवत् 6, 1932. 3669. 3743. 3895. 7,5066. — 2) adj. sich laut üussernd: म्रयं निष्टानका चारः श्लोकः नः समुपागतः R. 6,74,41. = निर्नर्सं स्तानयित रेाद्यति Schol.

নিষ্টি f. nach dem Schol. so v. a. মীবালন্ঘ Taitt. ÅR. 10,13,6. Ind. St. 2,92, N. 4.

निष्टियों f. scheint N. der Mutter Indra's zu sein: निष्टिय्ये: पुत्रमा च्यांवियातम् इन्हें सुवाधं इक् सामिपीतमे हर. 10,101, 12. निष्टिं दितिं स्व-सपत्नों गिरतीत्पदितिः Sā.

निष्टुर (निम् + तुर्) adj. der keinen Ueberwinder hat: उग्रायं निष्टुरे उपाळकाय प्रसन्तिण RV. 8,32,27. 66,2.

निष्टा (von निस्) P. 4, 2, 104, Vårtt. 4. P. 8, 3, 101, Sch. 1) adj. auswärtig, fremd (vgl. नित्य): यो न: स्वा झर्गा प्रश्न निष्ट्यो जियासित हुए. 6, 75, 19. 8, 1, 13. 10, 133, 5. AV. 3, 3, 6. पं में निष्ट्यो यममात्या निष्ण्वान VS. 5, 23. ÇAT. Ba. 1, 6, 4, 17. m. ein ausserhalb der Kasten Stehender, ein Kandåla, Mlekkha Schol. zu P. 8, 3, 101 und 4, 2, 104, Vårtt. 4. H. 934. HALÅJ. 2, 444. — 2) f. श्रा ein best. Nakshatra (sonst स्वाति) TBa. 1, 5, 2, 2, 3, 1, 1, 13.

निष्ठ (von स्या mit नि oder निस्) 1) adj. (vgl. निष्ठा) am Ende eines comp. f. मा a) yelegen auf, befindlich auf: त्रिपरेशाद्गिनिष्ठचेष्ठेश्वर Riga-Tab. 5, 123. ਨਜਿੰਦੇ ਪੈਜੇ Bilab. 44. — b) beruhend auf, in Beziehung stehend zu, betreffend: या वेदवाक्याः स्मृतयो याश्च काश्च कृद्ष्टयः । सर्वास्ता नि-ष्पलाः प्रेत्य तमानिष्ठा (Kull: तमस् = नर्कः निष्ठा = फलः) कि ताः स्मृताः ॥ М.12,95. वेदाः संस्कार् निष्ठाः МВн.6,2958. एक॰, पृथङ्क॰ (ज्ञा-न) 12,13638. व्यवकारा वचानिष्ठाः Ràéa-Tan. 6,53. म्राख्यानमत्यद्वतया-गनिष्ठम् Baka. P. 1,18,17. ज्ञानयोगञ्च मिन्नष्ठ: 3.32,32. जिज्ञासपाध्या-त्मिकयोगनिष्ठया 4,22,22. Вызвыйр. 68. Schol. zu Кар. 1,31. द्विनिष्ठ-वात्मंबन्धस्य ÇAMR. zu BRH. ÅR. Up. S. 41. तह्यनिष्ठता Wahrheitstreue (ein Schmuck der Rede) H. 67. - c) einer Sache obliegend, sich einer Sache ganz hingebend: बाक्कविमर्द Ragn. ७, ४९. ज्ञान , तपा , तपा स्वा-ध्याय॰, कर्म॰ M. 3,134. Jâgn. 1,221. 3,205. MBn. 13,4320. fg. ब्रह्म॰ MUND. Up. 1,2, 12. VEDÂNTAS. (Allah.) No. 19. 142. BHAG. 3, 17. BADAR. 1, 7. रान ॰ MBн. 3, 13790. जप्य ॰, ध्यान ॰ 13, 646. धर्म ॰ R. 3, 6, 21. Маккн. 178, 12. Rida-Tar. 6, 147. Pankat. 204, 1. अर्मानेष्ठा दिजाः केचित्तपानि-ष्ठा नपापरे । स्वाध्यापे (d. i. निष्ठाः) ४न्ये प्रवचने ये केचिङ्ज्ञानयागयाः ॥ Вийа. P. 7,15,1. 2. Mank. P. 31,24. — 2) f. 知 a) Standpunkt: लोक ऽस्मिन्द्विवधा निष्ठा पुरा प्राक्ता मयानय । तानयोगेन सांख्याना कर्मयोः गेन योगिनाम् ॥ Вилс. ३,३. तेषां निष्ठा तु का कुन्न सत्तमका र्जस्तमः 17. 1. Schl. an der ersten Stelle vitae institutum, an der zweiten statio. = ट्यानस्था H. an. 2, 107. Halis. 5, 67. - b) das Obliegen, Hingege-